

Minister en Gang skal til at tale; det vil ret glæde mig. Jeg for min Del skal holde mig ved Jorden og fatte mig i allerstørste Korthed for ikke at give Anledning til, at min Kvaestfagkundskab skulde kunne foranledige den højtærede Minister til at føre Debatten ind paa et saadant personligt Gebet som i Gaar. Jeg skal blot indledningsvis udtale den allerdybeste Anerkendelse over for den højtærede Ordfører for de Anstrengelser, han har gjort for at staffe denne Sag belyst og ophlyst paa den Maade, som stet er, og som fremgaar af Betænkningen. Jeg kan selvfølgelig ikke undlade dertil at knytte en hjertelig Tak til den højtærede Minister for den Beredvillighed og Nabenhed, hvormed han har imødeføkket Udvalgets Opfordring til at klarlægge disse noget intrikate Spørgsmaal, der her have foreligget. Den højtærede Minister har ganske sikkert gjort sig store Anstrengelser og har ogsaa efter min Opfattelse klargjort alt med Undtagelse af et eneste Punkt, men jeg antager, at det vil blive klargjort i Dag. Det er Forholdet med Hensyn til Viadukternes Indførelse paa de 4 Veje i den vestlige Del af Byen, idet det ikke har staaet Udvalget klart — hvilket ogsaa fremgik af Ordføreren's Foredrag, — om der i den Sum af 445,000 Kr., som bevilges til Viadukternes Indførelse der, indbefattes 200,000 Kr. til Jordarbejde eller ikke. Jeg skal forlade dette Spørgsmaal, men jeg haaber, at det maa blive klart, naar den højtærede Minister vil oplyse Sagen i Dag.

Jeg indskrænker mig til at tale ud fra det samme Synspunkt, som var den røde Traad i Ordføreren's Foredrag, det, som Ordføreren f. Eks. udtrykte ved at sige: Vi ønske allesammen at indtage det Standpunkt, som Rigsdagen indtog i 1894, og det, som Ordføreren udtrykte ved at sige: Vi ere enige om Principperne, der er kun Uoverensstemmelse om Bevillingerne. Jeg vil derfor bede ærede Medlemmer at tage Plan B, den midterste af de tre foreliggende Planer, for sig, saa vil jeg forsøge paa i største Korthed ud fra den at skildre, hvorledes Forholdene vare, da den vedtoges i 1894, og hvad det er, der tabes, hvis man vil approbere Forslaget af 1896.

Altsaa paa Plan B, Planen fra 1894, har man paa bedste Maade sørget for, at Af- og Paaleesningen ster saa nær ved og saa henfigtsmæssig for Byens Havn som muligt, idet man har lagt det Terrain, hvorpaa denne Affære foregaar, saa nær til Kjøbenhavn som muligt. Endvidere har man i 1894 anbragt de Spor og de Appara-

ter, sender Kvæg paa Kjøbenhavns Godskstation, saa nær som muligt ved Kvægtorvet paa den nordre Side af Hovedsporet, som findes deroppe øverst mod Planens højre Hjørne, det er en stor Kvægrampe, som staa der; der staa Ordet „Kvægrampe“ paa Figuren, og den er lagt der for at ligge Kvægtorvet saa nær som muligt. Der findes ogsaa rigeligere Kvægspor paa denne Plan, end der findes paa den af 1896. Og der findes en tredje Ting, som er et overordentligt Gode, og som er rent bortestamoteret ved Planen af 1896, det er det lange Areal, som er paastrøvet „Oplagsplads“, og som løber langs med Rajen ud mod Gasværkshavnen, altsaa nærmere ved Jorden af Tegningen. Der ville ærede Medlemmer finde Ordet „Oplagsplads“, som altsaa indrømmer et Rum paa samme Side af Banegaarden, hvor Stibene skulle ligge, til derpaa at oplægge de Varer, som Stibene saa tilovers, naar de have affendt med Jærnbane eller pr. Akse ind i Byen den Del af Ladningen, som de kunne blive af med paa den billigste og hurtigste Maade. Der vil næppe komme et eneste Kulstib til Kjøbenhavn, uden at det faar en stor Part af sin Last at oplægge paa Oplagspladsen, fordi det ikke vil kunne affende hele sin Last pr. Jærnbane eller pr. Akse til Byen Kjøbenhavn. Og saa er Forholdet der ved Gasværkshavnen, hvor Kulstibene søge til, dette, at man har rigeligt med Oplagspladser — jeg antager de tilhøre Kjøbenhavns Kommune — liggende vis à vis Stibssiden, altsaa paa den modsatte Side af Rajen, hvor Stibene ligge i Havn. Man har blot ved Hjælp af Stilladser at trille Skullene fra Stibene tværs over Rajen over paa Oplagspladsen uden at spærre Færdselen. Der kan man blive af med den Del af Lasten, som man ikke direkte kan blive af med, og man kan ikke vente, fordi Stibet skal afgaa saa hurtigt som muligt. I 1894 var der lavet i hele Gasværkshavnens Længde en saadan Oplagsplads, som vilde blive ganske overordentlig nyttig og efter mit Stån uundværlig for Gasværkshavnen, men paa den ny Plan har man slettet den, der findes ingen saadan Oplagsplads. Der findes ganske vist i den vestlige Side af Planen et stort ovalt Rum, som kaldes Oplagsplads og naturligvis ogsaa meget vel kan bruges som Oplagsplads, men ikke til den Art af Oplagsplads, som skal modtage Stibenes Resfladninger, thi der kan ikke trilles fra Stibssiden af et Stib, som ligger midtvejs i Gasværkshavnen, endstige fra den østlige Side af Gasværkshavnen, over den halve Fjerdingvej hen til denne Oplagsplads. Jeg betvivler ikke, at man vil kunne indrette Lustbaner og andre saadanne